

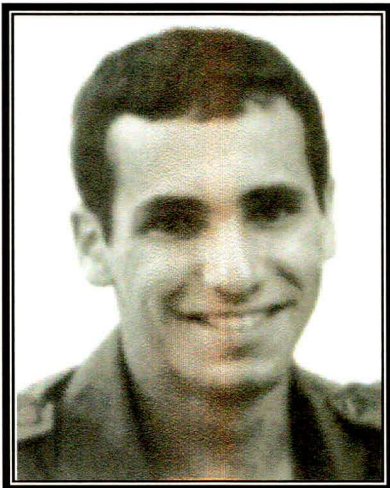

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן אורן (אברהם) מלצר ז"ל

בן כרמלה ואפרים

נולד בירושלים

בתאריך י' בשבט תש"ל, 17/1/1970

התגורר בירושלים

התגייס בספטמבר 1988

שרת בחטיבת גבעתי

נפל בקרב בלבנון

בתאריך ו' באב תשנ"א, 16/7/1991

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 11 שורה: 6 קבר: 1

הותיר אחריו הורים, אחות ואח

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן כרמלה ואפרים. נולד בירושלים ביום י' בשבט תש"ל (17.1.1970). אורן החל את לימודיו בבית-הספר היסודי הממלכתי-דתי 'אוולנה דה רוטשילד'. כשמלאו לו שבע שנים נסע עם משפחתו לארצות-הברית לרגל השתלמות אביו. אורן המשיך בלימודיו, הרחיב אופקים, הכיר את הנוער היהודי בארצות-הברית, התערה בחברה ורכש שליטה טובה בשפה האנגלית. לאחר שלוש שנים שבה המשפחה ארצה. בכיתה ה' הצטרף לשבט הצופים הדתי 'משואות' ומאז תפס השבט מקום מרכזי בחייו. בתחילה היה חניך בגדוד 'סיני', לאחר-מכן הדריך את גדוד 'ארבל', הפך לראש גדוד 'ריעות' והדריך בקורס הדרכה של גדוד 'שובל'. שבט 'משואות' היה לביתו השני והוא השקיע בו את מיטב זמנו, מרצו ומחשבותיו. כמדריך היה מקורי, אחראי ודאג לחניכיו. דרכו בחינוך היתה על-ידי דוגמה אישית ונכונות לתרום, שבאה לידי ביטוי בדברים שכתב לחניכיו מגדוד 'שובל' בתחילת קורס ההדרכה: "הגיע הזמן לתת לאחרים שבהמשך יתנו לאחרים... אבל לפני שמפקידים בידכם אחריות כל כך כבדה של 'לתת', אתם צריכים לדעת כמה דברים..." קשריו עם חבריו וחניכיו בצופים נמשכו ואף העמיקו במהלך שירותו הצבאי.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

את לימודיו התיכוניים החל בתיכון 'הימלפרב' ובכיתה י"א נסע שנית עם הוריו לשנת שבתון בארצות-הברית. אורן החל בלימודיו בתיכון A.H.M.R. בדנוור, קולורדו, אולם לאחר חודשים מספר החליט לשוב ארצה לבדו, כדי להיות עם חבריו וחניכיו. מכתביו מארצות-הברית בתקופה זו מביעים את געגועיו העזים לצופים, לחבריו ולארץ. לקראת גיוסו הודיע לחבריו כי החליט להתגייס לחיל קרבי כדי לתרום ככל האפשר. מאחר שנקבע לו פרופיל רפואי נמוך, עשה אורן מאמצים רבים ולבסוף עלה בידו להשיג אישור חריג, שאיפשר לו לשרת ביחידת חי"ר, ובראשית חודש ספטמבר 1988 גויס לשירות חובה בצה"ל.

כאשר עבר את הגיבוש לסיירת גבעתי, לא היה מאושר ממנו. את מסלול האימונים הקשה עשה בשמחה ובגאווה רבה, ובחוש ההומור שלו גבר על כל הקשיים. גם בתנאים הקשים של האימונים, בצוות שרובו המכריע חילוני, הקפיד אורן על קיום מצוות. את ליל הסדר חגג פעם עם חבר, בשעה שלוש לפנות בוקר, כאשר שבו תשושים מפעילות מבצעית. אורן מעולם לא היסס לצאת לפעילות מבצעית בשבת, אולם כאשר שבו מאחת הפעילויות, פנה הצדה בשקט כדי לא להצטלם לטלוויזיה בשל קדושת השבת. אורן אהב את הסיירת בכל לבו וקשר קשרי חברות אמיצים ועמוקים עם חבריו לצוות. עם סיום המסלול נבחר על-ידי מפקדיו למסלול קצונה. וכך, חרף העובדה שהעדיף להישאר עם חבריו לצוות, שוכנע שטובת היחידה דורשת שיעבור קורס קצינים וישוב אליה כקצין. בתום הקורס שב לסיירת ומונה מפקד צוות. גישתו לפקודיו היתה חברית כשל מדריך לחניכיו. אורן לא אהב גינונים צבאיים והחשיב את החברות האמיתית של הלוחמים ואת הדוגמה האישית. הסמכותיות שלו נבעה מאישיותו ולא מתוקף דרגותיו.

אורן אהב לקרוא ולהפליג על כנפי הדמיון. הדבר היחיד שהפריע לו בעת שירותו הצבאי היה חוסר היכולת להרבות בקריאה "ולהעשיר את הנפש", כפי שהתבטא. אולם, אפילו אז ניצל כל רגע פנוי לקריאה, ובתרמילו נשא תמיד ספר. אורן אהב את הארץ והרבה לטייל בה לאורכה ולרוחבה. במיוחד אהב את נופי הנגב ומדבר יהודה וגם בתקופה הקשה של מסלול האימונים בסיירת, כאשר קיבל חופשה רגילה, לא בילה אותה במנוחה ושינה אלא ניצל אותה לטיולים בארץ. הוא שאף ללמוד לימודי ארץ-ישראל בתום השירות, כדי להעמיק את ידיעותיו בתחום שכה אהב.

אורן היה חבר טוב. בכל מקום שבו שהה רכש חברים טובים, אפילו בשהייתו הקצרה בחוץ-לארץ. גם כאשר היה מדריך, מפקד או בן

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

משפחה, הרי מעל הכול היה חבר שאפשר לבטוח בו ולסמוך עליו. הוא ידע לבנות חברות אמיתית, פשוטה ועמוקה, שאין עימה לא זיוף ולא גינונים. חברות של הומור, עליזות, שמחת חיים, הבנה ונכונות תמידית לעזור.

ביום ו' באב תשנ"א (16.7.1991) נפל בקרב בלבנון. באותו יום יצא כוח צה"ל לפעולה צבאית בדרום לבנון. בדרכו למשימה נתקל הכוח במארב של מחבלי חיזבאללה. אורן, שהיה סגן מפקד הכוח, נהרג תוך הסתערות על האויב. עימו נהרגו מפקד הכוח ואחד מפקודיו. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים, עיר הולדתו. הותיר אחריו הורים, אחות - אילת, ואח - עמיעד. לאחר מותו הועלה לדרגת סגן.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה ציין שר הביטחון דאז, משה ארנס, כי אורן היה לוחם מעולה, חבר למופת ואהוב על הכול. ומפקדו כתב: "אורן שימש כסגן בכוח. בשומעו הפקודה 'קדימה הסתער', זינק ללא היסוס קדימה. צרור קטלני שנורה על-ידי האויב פגע בלבו והרגו. אורן, שהיה אוהב הארץ וטייל ידוע, תמיד חייכן ושקט, השפיע רבות על פקודיו ועל הסובבים אותו. את תרומתו ליחידה לעולם לא נצליח לתאר... אנו גאים שאורן, חבר וקצין למופת, נמנה על מורשתנו".

אורן אברהם מלצר

אורן אברהם מלצר הי"ד, בן אפרים וכרמלה, נולד בירושלים בי' בשבט התש"ל (17.1.70). למד בביה"ס היסודי אוולינה דה-רוטשילד, ובתיכון הימלפרב. בגיל 7 נסע עם משפחתו לארה"ב לרגל השתלמות של אביו, ושהה שם שלוש שנים. בתקופה זו הרחיב את אופקיו, הכיר את הנוער היהודי בארה"ב ורכש שליטה טובה בשפה האנגלית.

בכתה ה' הצטרף לשבט הצופים הדתיים "משואות" בירושלים ומאז היה השבט נושא מרכזי בחייו. הוא היה חניך בגדוד "סיני", מדריך בגדוד "ארבל", ראש גדוד "רעות" ומדריך בקורס הדרכה של גדוד שובל. "משואות" היה לביתו השני והוא השקיע בו את מיטב זמנו, מרצו ומחשבותיו. כמדריך היה מקורי, אחראי ודואג לחניכיו. דרכו בחינוך היתה ע"י דוגמא אישית ונכונות לתת ולתרום. נכונות זו באה לידי ביטוי בדברים שכתב לחניכיו מגדוד "שובל" בתחילת קורס ההדרכה: "הגיע הזמן לתת לאחרים שבהמשך יתנו לאחרים שבהמשך יתנו לאחרים... אבל לפני שמפקידים בידיכם אחריות כל כך כבדה של "לתת" אתם צריכים לדעת כמה דברים:....." קשריו עם חבריו וחניכיו בצופים נמשכו ואף העמיקו במשך שירותו הצבאי. בכתה י"א נסע שוב עם הוריו לשנת שבתון בארה"ב. אולם אחרי חודשים אחדים החליט לחזור לבדו לארץ כדי להיות עם חבריו וחניכיו. מכתביו מחו"ל באותה תקופה מביעים את געגועיו לצופים, לחבריו ולארץ.

לקראת גיוסו לצבא אמר לחבריו שהגיע למסקנה כי כדי לתרום מה שיותר החליט להתנדב לחייל קרבי. לאורן היה פרופיל רפואי לא גבוה והוא עשה מאמצים גדולים להשיג אישור חריג שאפשר לו לשרת בחי"ר. כאשר עבר את הגיבוש לסיירת "גבעתי" לא היה אדם מאושר ממנו. את המסלול הקשה של אימוני הסיירת עשה בשמחה ובגאווה, ובחוש ההומור שלו התגבר על כל הקשיים. הוא אהב מאד את הסיירת וקשר קשרי חברות עמוקים עם חבריו לצוות. עם סיום המסלול נבחר ע"י מפקדיו למסלול קצונה. הוא אמנם העדיף להשאר עם חבריו לצוות, אך לאחר ששוכנע שטובת היחידה היא שיעבור קורס קצינים ויחזור אליה כקצין, עשה זאת.

לאחר סיום הקורס חזר לסיירת ומונה כמפקד צוות. גישתו לפיקודי היתה חברית כמו של מדריך לחניכיו. הוא לא אהב גינונים צבאיים והחשיב את החברות האמיתית של הלוחמים ואת הדוגמא האישית. הסמכותיות שלו נבעה מאישיותו ולא מתוקף דרגותיו.

אורן אהב לקרוא ולהפליג על כנפי הדמיון. הדבר היחידי שהפריע לו בעת שירותו הצבאי היה שאינו יכול להרבות בקריאה "ולהעשיר את הנפש" כפי שהתבטא. אולם אפילו אז ניצל כל רגע פנוי לקריאה, ובתרמילו תמיד היה ספר. אורן אהב את הארץ וטייל בה לאורכה ולרוחבה. במיוחד אהב את נופי הנגב ומדבר יהודה. גם בתקופה הקשה של מסלול האימונים בסיירת, כאשר קיבל חופשה רגילה לא בילה אותה במנוחה ושינה אלא ניצל אותה לטיולים בארץ. הוא תכנן ללמוד לימודי ארץ ישראל אחרי שחרורו, כדי להעמיק ידיעותיו בתחום שאהב.

אורן היה חבר טוב לכולם, לחבריו בביה"ס, בצופים, בצוות, לחניכיו, לפקודיו ולבני משפחתו. בכל מקום בו שהה רכש חברים טובים ואפילו בתקופה הקצרה בה שהה בחו"ל. אורן ידע לבנות חברות אמיתיות, פשוטה ועמוקה, שאין עמה לא זיוף ולא גינונים, חברות של הומור, עליזות, שמחת חיים, הבנה ונכונות לעזור תמיד.

הפעולה הצבאית האחרונה בה השתתף היתה בדרום לבנון. בדרכו למשימתו נתקל הכח במארב של אנשי חיזבאללה. אורן שהיה סגן מפקד הכח נהרג תוך הסתערות על האויב. עמו נהרגו מפקד הכח ואחד מפקודיו. הוא נפל בתאריך ו' באב תשנ"א והובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בוז' הרצל היוזשליט עיר הולדתו. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים של עם ישראל.

יהי זכרו ברוך.

אירן אברהם מלך

אירן אברהם מלך הי"ד, בן אפרים וכרמלה ואח
לא"ת ואמ"צ. נולד בי"ט ט"ז כ"ט תש"ל (17.1.70).
למך ביה"ס היסודי, אלתונה דה-יוסטיס ובתיכון, הימלפרד.
בכיתה ה' הקריא לשבט הקופים הקמ"ס "משואות" בי"ט, ו
ומאז היה השבט נוסא מרכזי בת"ו. הוא השקיע בשבט את
מיטב זמנו, מרצו ומחשבותיו. במסגרת היה מקורי, אחרוני
ובדג וקראן לחניכיו. דרכו בחינוך היתה א"י קונצרט איטית
ונכונות להתוודע לקשרים קשריו עם חבריו וחניכיו הקופים נמשכו
ואף הצמיחו דמסק שירותו הקדמי.

לקראת ג'וסולקסו אחר לחבריו שהגיע למסקנה כי כפי
לחיות מה שיותר החליט להתמקד להיות קרוב. לאורן היה
פרופט רפואי לאו לבד הוא אשה מאמרים לקבלים להשיג
איטור חריג שאיננו לו לשיטת בחי"ר. כאשר היה את
הניקוט לס"ת "בדמיו" לא היה אדם מאוסר מעט. הוא אהב
משא את הס"ת וקטר קשרי חברות אמונים עם חבריו לקוות.
עם סוף המסלול נבחר א"י מפקדו למסלול קדונה. בתום
קורס הקצינים חזר לס"ת ואווה כמפקד קוות. נישתו לפקודין
היתה חברות כמו של מפקד לחניכיו. הסמכותיות שלו נבחר
מאישיותו ולא מתוקף קרבתו.

אורן אהב לקרוא ולהפליג על כתפי הדמיון. הקרי
היחיד שהפחית לו את שירותו הקדמי היה שאינו יכול

להיות בקריאה, ולהגדיר את הנפש" כפי שהחשטא. אולם אפילו
אז ניקל לה יצא פנוי לקריאה ובתחילתו תמיד היה ספר. אכן
אהב את האולף וס"ל זה לארנה ולחובקה. אמרתי אהב
את נופי הנוף ומקבר יהודה. גם בתקופה הקשה של מסלול
האימונים בסיוור, כאשר קיבל חפשה רגילה, לא קיבל אותה
במנוחה ושינה, אלא ניקל אותה לסיוורים בארץ. הוא תכנן
ללמוד סימול ארץ. ישאל את שחרורו כפי להחזיק את
יקריתיו בתחום שאהב.

אכן היה חבר טוב לכולם. לחבריו ביה"ס בקופים, קדוה,
לחניכיו, לפיקדיו ולגני משפחתו. בכל מקום בו שבה רכש
חברים טובים ואפילו בתקופה הקצרה בה שהה בתל"ל. אכן
יגע לבנות חברות אמיתיות, פשוטה ואמורה, שאין אמה לא
צול ולא צינוגים, חברות של חומר, אף צות שמחת ח"ם, הקנה
וכוונות לצדקה חמ"ם.

הפאולה הקבוצת הצעירה בה השתתף היתה בקרוב לבנו.
קדמו למשימתו נתקל בסט אמרץ של אנשי חיצאאלה. אכן
שהיה סגן מפקד הכוח והיה תוך הסתגרות על האו"ם. אמו נהרץ
מפקד הכוח ואחז מפיקדיו. הוא נפל בתאריך ו' באב תשנ"א
והובא למנוחות בבית הלאומי הקבוצי קבר הקהל בירושלים א"ר הולדתו.
תהא נשמתו קרובה בקרוב החיים של ארץ ישראל.

יהי זכרו ברוב.